מפלגת המרכז - מצע

מבוא

מדינת ישראל בשנת היובל היא מדינה רבת עוצמה ובעלת הישגים ייחודיים, דמוקרטיה מודרנית ומשגשגת הקשורה למורשתה ההיסטורית, אשר פיתחה כלכלה מתקדמת, רמות טכנולוגיות ומדעיות מהטובות בעולם ומערכת ביטחון מהיעילות ומהטובות הקיימות. אולם למרות זאת, בישראל של שנות ה-2000 אין חלוקה הוגנת של פירות ההצלחה אשר נמצאים בידיי מיעוטים סקטוריאליים. ישראל מצויה כיום במשבר עמוק, בשבר פנימי בין חלקי החברה, במיתון כלכלי היוצר סבל אישי וחברתי ובקיפאון מדיני. מעמדה הבינלאומי הולך ומתערער ותהליך השלום אינו מתקדם. כתוצאה ממשבר זה עוצמתנו אינה באה לידי ביטוי באופן מלא, בדרך שתשרת את טובת האזרח והחברה, והיא הולכת ומתבזבזת.

מפלגת המרכז קמה כביטוי לרצון עמוק בחברה הישראלית להצעיד את ישראל לדרך חדשה, לדרך של שינוי באורח חיינו, ליתר כבוד הדדי בחברה, לעבר אופקים של שלום בית, שלום באזור וביטחון לאומי ולחיים של ביטחון פיזי, כלכלי וחברתי לכל אזרח במדינה.
הגיעה העת לתרגם את עוצמתנו להישגים מדיניים כלכליים וחברתיים לטובת כלל המדינה ולטובת כל אזרחיה.

הקרב הניצחי בין המפלגות הישנות אינו משקף את הפער בעמדות הציבור. הנתק בין המפלגות משרת את האינטרסים הבלעדיים שלהן ומגדיל את הקיטוב החברתי. כדי להתמודד עם האתגרים החברתיים והמדיניים הניצבים לפנינו כיום, אנו נדרשים לכח מרכזי מוביל שיצליח לאחד את הכוחות המרכזיים בחברה. ישראל צריכה היום הנהגה מנוסה ואמינה שתייצג את רובו המכריע של העם.

רק ממשלת המרכז בראשות יצחק מרדכי יכולה כיום להציב את טובת האזרח והמדינה במרכז, לאחד בין ימין לשמאל, בין דתיים לחילוניים, בין ותיקים לעולים, ובין אוכלוסיות שונות בחברה ולפעול להגשמת היעדים הלאומיים כפי שיוגדרו ויפורטו במצע זה.

ממשלה בראשות מפלגת המרכז מסוגלת לבצע שינויים עמוקים ומקיפים במערכות המרכזיות במדינה, לטובת האזרח:

1. מהפך בסדרי הממשל על ידי השלמת החוקה לישראל ותוך העברת סמכויות מהממשלה המרכזית למוקדי כוח אזוריים.

2. שילוב האזרח במוקדי ההשפעה של מנגנוני חשיבה ופעולה בחברה הישראלית.

3. פיתוח שוויון הזדמנויות בחברה הישראלית והתנתקות מהעדפות סקטוריאליות.

4. גיבוש בסיס הסכמה ציבורי רחב למען קידום מדיניות נכונה לישראל.

5. מדיניות כלכלית מאוזנת, המגבירה את המשאבים העומדים לרשות המדינה.

6. פיתוח שירותי חברה לאזרח בדרך של הקצאת משאבים באופן יעיל והוגן ומתוך גישה של שירות האזרח, ולא משיקולי שררה של מוקדי כוח פוליטיים וחברתיים.

7. מדיניות ביטחון ושלום בראייה לטווח הארוך, אשר תזכה לגיבוי רחב בעם, ותביא את האזרח לחיים בביטחון ובשלום - כדי שהוא וילדיו יוכלו לתכנן את חייהם ללא חרדת מלחמה.

על בסיס עקרונות יסוד אלה פותח מצע המפלגה, בהנחיית ראשי התנועה ומיסדייה, ובשיתוף מיטב המומחים בארץ. ביסוד המצע נמצאת התפיסה כי תפקיד הממשלה הוא לשרת את האזרח. בחלקו הראשון דן המצע בשינוי מבנה הממשל בישראל בכל הנוגע לגיבוש חוקה, לשינוי שיטת הבחירות, לשינוי המבנה השלטוני, לפיתוח חברה אזרחית, וליתר שוויון והידברות בחברה. האזרח יזכה להגנה, לשירות, ולשוויון ההזדמנויות להם הוא זכאי.

בחלקו השני של המצע מותווית תוכנית לאומית בתחומי הכלכלה, החברה, השלום והביטחון. יישומה יביא לתנופה בחברה הישראלית, ולקידום המדינה ואזרחיה לעבר אופקים חדשים של צמיחה במשק, של צמצום ממדי האבטלה, לרפורמות הדרושות בתחומי החינוך, הבריאות והדיור, לפיתוח התשתיות הבסיסיות, ולעבר שלום וביטחון באזורנו. האזרח ייהנה מביטחון אישי ומהתפתחות כלכלית ראויה.
התוכנית מהווה מיקשה אחת בעלת קשר אינטגרטיבי בין היחידות, כאשר דגש מיוחד יושם על יזום כלי ביצוע שיהפכו אותה באופן הדרגתי למציאות חדשה בישראל.

א. שנוי מבנה הממשל

1. חוקה לישראל
תנועת המרכז תביא לחקיקת חוקה לישראל תוך כשנה מעת הרכבת הממשלה. לשם השלמת החוקה תושלם מגילת זכויות האדם ויחוקק חוק יסוד החקיקה, כפי שהוגש על ידי שרי המשפטים דן מרידור ודוד ליבאי. השלמת החוקה תעשה תוך מאמץ לגבש הסכמה רחבה בציבור.

נוכח הקרעים בחברה הישראלית והתרופפות החישוקים המחזיקים אותנו יחד, יש חשיבות עליונה ודחיפות גבוהה לייצב ולבסס את המערכת הדמוקרטית, לעגן את תפקיד השלטון כמשרת האזרחים והתושבים ולקבע את זכויות היסוד של האדם.

הניסיונות לקעקע את מערכת המשפט מאז פרשת בראון, דרך ההתקפות על בית המשפט ועד הפגיעה במעמדם של בית המשפט העליון, היועץ המשפטי לממשלה ומערכות אכיפת החוק, מחייבים חקיקת חוק יסוד המקבע את עקרון עליונות המשפט.

משטר דמוקרטי מתאפיין בשלטון הרוב, אך גם בהגבלת כוחו של הרוב לפגוע בזכויות האדם. בית המשפט הוא המגן על האדם בפני שרירות ליבו של הרוב השולט.

השלמת החוקה לישראל, כשבליבה מגילת זכויות האדם, תחזק את יציבותה של החברה ותבטיח את אופייה הדמוקרטי של מדינת ישראל, המתבססת על ערכי כבוד האדם וחירותו, צדק ושוויון ללא אפליה על רקע דת, לאום, גזע או מין.

2. שיטת הבחירות והמימשל
ממשלת המרכז תשלים את הרפורמה הכוללת בשיטת המשטר בישראל, כך שיתוקנו העיוותים והפגמים שהתגלו בשתי השיטות הקודמות, יחוזק הקשר בין הבוחרים לנבחרים ויתאפשר מימשל יציב וייצוגי.

1. יחוזק פיקוח הכנסת על הממשלה, במיוחד בתחומי הכנת התקציב ואישורו, מניעת פוליטיזציה של המינויים הציבוריים, אישור הסכמי שלום ואמנות בינלאומיות, וכדומה.

2. יוקם מיידית צוות מומחים שמטרתו תהיה גיבוש פרטי שיטה חדשה, שתבטיח מימשל נאות.

3. מהפך בשירות הציבורי לטובת האזרח
המבנה הבסיסי של המשרדים הממשלתיים והשירות הציבורי בישראל לא השתנה מאז קום המדינה. הגידול העצום באוכלוסיה והשינויים שעברה החברה הישראלית יצרו צרכים חדשים שלא זכו למענה הולם.

כדי שמשרדי הממשלה יוכלו לשרת את האזרח באופן יעיל, פשוט ועינייני, יש לבצע

מהפך רעיוני-ארגוני כולל בשירות הציבורי בישראל, שישים את האזרח וצרכיו במרכז המערכת.

האירגון מחדש של השירות הציבורי יתמקד בשלוש רפורמות עיקריות:
שינוי המבנה ודרכי העבודה של משרדי הממשלה - הפיכת המשרד הממשלתי לגוף מתווה מדיניות ומפקח, תוך העברת חלק מהשירותים ליחידות ביצוע מקצועיות.
הרחבת האחריות והסמכות של השלטון המקומי בחלק ניכר מהשירותים לאזרח.
ייעול עבודת המטה של ממשלת ישראל- הקמת מועצה לתכנון אסטרטגיה מדינית, ביטחונית, כלכלית וחברתית לטווח הארוך.

א. שינוי מבנה ודרכי העבודה של משרדי הממשלה
1. המשרד הממשלתי יפעל כגוף - על, שעיקר תפקידו לסייע לשר בעיצוב מדיניות המשרד, בגיבוש חלופות מדיניות בנושאים נבחרים, בתכנון אסטרטגי, ובפיקוח על מימוש מדיניות המשרד. במסגרת מדיניות כללית להגברת חופש הפעולה של משרדי הממשלה, יערך צמצום משמעותי במספר התקנות של תקציב המשרד ותתאפשר יתר גמישות בהעברות תקציביות פנימיות למטרות יעודיות בלבד, ובלבד שלא תיפרץ מסגרת התקציב, ותוך פיקוח פרלמנטרי על קביעת סדרי העדיפויות.

2. הביצוע בפועל של מדיניות המשרד יחולק למשימות ייעודיות, שיתבצעו על ידי "יחידות ביצוע" של המשרד בנושאים השונים. כל יחידה תישא באחריות מלאה על ביצוע החלטות המשרד ועל מתן שירותים בתחום מוגדר ומתוקצב מראש.

3. תפקידיה, סמכויותיה ותקציבה של כל יחידת ביצוע יוגדרו במדויק במסמך מסגרת מחייב. לצד פירוט התפקידים, הסמכויות, והמשאבים שיעמדו לרשות כל יחידה, יקבעו במסמך קריטריונים לבחינת היקף עבודת היחידה ואיכות העבודה, ויוגדרו יעדים שעל היחידה לעמוד בהם בטווח המידי (שנה אחת) ובטווח של 3-5 שנים. כל יחידת ביצוע תהיה חייבת לגבש תוכנית עבודה מפורטת ולהגישה לאישור השר. כל יחידה תגיש לשר דו"ח שנתי מפורט לפי מתכונת הדיווח שתיקבע.

4. התוכניות השונות יטופלו גם אינטגרטיבית ע"י מספר משרדי ממשלה. מכלול התוכניות יובאו לאישור הממשלה.

5. עובדי יחידת הביצוע ימשיכו להיות עובדי מדינה. מנהל היחידה ייבחר על פי כישוריו והתאמתו המקצועית.

6. מסמך המסגרת של כל יחידת ביצוע יקבע במדויק את מידת הגמישות שתוענק לכל יחידה בתחומים השונים (ניהול כוח אדם, תקציב, רכישות, וכו').

7. אחת לשנה ייבחן מסמך המסגרת מחדש ויערכו בו השינויים המתבקשים לאור הניסיון שייצבר.
רפורמה זו לא תדרוש שינוי בהיקף כוח האדם בשירות הציבורי, או שינוי כלשהו בתנאי העסקת העובדים בשירות זה.

8. הממשלה תמנה לתפקידים הבכירים בסקטור הציבורי בעלי תפקידים על פי מקצועיותם, כישוריהם ויכולת הניהול שלהם.

9. עם כינונה תקים ממשלת המרכז ועדת מומחים מייעצת ליד ראש הממשלה, ובראשה אישיות בכירה בעלת ניסיון בתחום השירות הציבורי, אשר תפקידה יהיה גיבוש תוכנית רפורמה מפורטת עד ל-1.1.2000 , ומעקב אחר יישומה.

ב. שינויים במבנה תפקידים בממשלה
ראש הממשלה יהיה גם שר-על חברתי.
לצד הקבינט הבטחוני-מדיני בראשות ראש הממשלה יוקמו ועדות שרים מיוחדות:
תוקם ועדת שרים לפיתוח הכלכלי של ישראל, תוך שיתופם בדיונים של מומחים, אנשי עסקים וגורמי בנקאות על פי הצורך.
תוקם ועדת שרים מיוחדת לקידום המשאב האנושי בישראל, אשר תתמקד בגיבוש רפורמה עמוקה בכל תחומי החינוך, הפיתוח המדעי וההכשרה המקצועית.
תוקם ועדת שרים מיוחדת לרפורמה בשירות הממשלתי על פי המוצע בתוכנית זו.

ג. קשר עם הציבור
כל שלושה חודשים תפרסם מזכירות הממשלה דו"ח שיפרט את ביצוע תוכניות הממשלה.
תוכניות העבודה השנתיות של משרדי הממשלה יפורסמו בתקשורת.

הציבור יוכל להגיב על התוכניות וביצוען באמצעות דואר רגיל ואלקטרוני במשרד נציב פניות הציבור.
בנושאים מוניציפליים יתקיימו משאלי תושבים מפורטים, בזמן הבחירות למועצות המקומיות.

ד. חקיקה בתחומי השלטון המקומי
1. עם כינון ממשלת מרכז, תיזום הממשלה חקיקה המסדירה את מערכת היחסים בין השלטון המקומי לשלטון המרכזי.

2. בבסיס החקיקה: ביזור סמכויות השלטון המרכזי לשלטון המקומי.

3. הממשלה תפעל לשוויון מלא בהקצאת משאבים לכל הרשויות המקומיות, על כל מגזריהן.

4. הממשלה תקצה את המשאבים הדרושים לשלטון המקומי ותיישם לאלתר את דו"ח סוארי, שקבע קריטריונים ברורים ואחידים להקצאת המענקים לרשויות המקומיות.

5. הממשלה תאפשר את הגדלת מקורות ההכנסה של הרשויות באמצעות גיוס הון לצורכי פיתוח ותחזק את הקשר בין הרשות לאזרח.

6. הממשלה תעודד ותפעל לקידום עצמאותו של השלטון המקומי.
משרדי הממשלה יעסקו בהתוויית מדיניות לאומית, תוך התייעצות בפרנסי השלטון המקומי והתחשבות בצרכיו, ובפיקוח ברמת המאקרו. פרטי הביצוע וההתאמה לצרכים המקומיים יופקדו בידי הרשות המקומית.
יורחב תחום שיקול הדעת של הדרג המקומי כדי לאפשר קבלת החלטות בהתחשב בתנאים ובצרכים מקומיים. יבוטל הצורך בקבלת אישורים מאת הגורמים הממלכתיים על כל צעד ושעל של ניהול ענייני הרשות המקומית.

7. במקביל, תפעל הממשלה בשיתוף עם הרשויות המקומיות להסדרת מנגנון פיקוח ואכיפה לקיום ההסדרים כאמור לעיל ולעמידה ביעדי התקציב. ראש הרשות המקומית יהיה האחראי על פי חוק לעמידה במגבלות התקציב.

8. הממשלה תפעל לקיומם של קריטריונים ברורים ושקופים להקצאת כספים לרשויות המקומיות.
9. הממשלה תדאג לביטול הנוהג של חקיקת חוקים המוטלים על השלטון המקומי על ידי הכנסת, בלי שימצא להם כיסוי תקציבי.

10. הממשלה תסדיר מערכת יחסים הוגנת ומוגדרת בינה לבין הרשויות המקומיות בכל הקשור להפעלת מערכות החינוך והרווחה.

11. הממשלה תפעל להגמשת תהליכי התכנון ולהעברת הסמכויות בתחום התכנון והבנייה לידי הרשויות המקומיות, ובכך תקדם ותפשט הליכים אלה, תוך שמירה על האינטרסים הכוללים ועל איכות הסביבה.

12. הממשלה תעודד מעבר הרשויות המקומיות לניהול בשיטת "משק סגור".

ה. ייעול עבודת המטה של ממשלת ישראל
הקמת יחידה מקצועית רב תחומית (מועצה לתיכנון לאומי) לניתוח מדיניות במשרד ראש הממשלה. תפקידי היחידה: הכנת חומר מקצועי שיסייע לדיוני הממשלה בהתמודדות עם נושאים ייחודיים, ובקביעת סדרי עדיפויות לאומיים. כמו כן:
הכנת חומר לראש הממשלה ולשרים בנושאי המדיניות העיקריים שעל הפרק.
הכנת חוות דעת וניירות עמדה בנושאי מפתח.
מתן סיוע מקצועי בהתמודדות עם נושאים ומשברים בעלי חשיבות מיוחדת ובגיבוש סדרי עדיפויות לאומיים.
הבטחת ראייה כלל ממשלתית וארוכת טווח.
המועצה תספק תשתית מקצועית לניהול משברים.
המועצה תהווה אבן שואבת לרעיונות חדשים, תיזום כיווני חשיבה לא שגרתיים ותזרז בחינה מחדש של המדיניות הציבורית בתחומים חשובים.

4. טיפוח החברה האזרחית
בהתאם לתפיסה המקובלת כיום במדינות מודרניות, ממשלת המרכז תשלב את האזרחים בקבלת ההחלטות ובעשייה הציבורית. גישה זו מושתתת על ההנחה הבסיסית שהאזרח

עומד במרכז המערכות השלטוניות הפועלות למענו. שילוב האזרחים בצוותי חשיבה וביצוע ייעל ויכוון את תוכניות משרדי הממשלה והשלטון המקומי בהתאם לצורכי החברה.
צוותי החשיבה והביצוע של אזרחים יורכבו על בסיס התמחות נושאית או אזורית. צוותי החשיבה והביצוע יהוו את הגרעין סביבו יתגבשו קבוצות אזרחיות כדי לתרום לקהילתם בתחומי מומחיותם. תפיסה זו משלבת את יכולתו ורצונו של האזרח להיות מעורב ,להשפיע על סביבתו ולשפרה.

הקמתם והפעלתם של צוותים אלה תחל מיד עם כינון ממשלת המרכז. צוותי חשיבה אלה יעסקו בעיקר בנושאים חברתיים-קהילתיים כגון: חינוך, בריאות, קליטה, הכשרה טכנולוגית, אוכלוסיות מיוחדות, תכנון ערים, איכות סביבה, תרבות אומנות וספורט, מניעת תאונות דרכים, מלחמה בפשע ובסמים ובהקמת מוסדות וארגונים על בסיס התנדבותי לסיוע לאוכלוסיות חלשות ולאוכלוסיות במצוקה.

כל האזרחים ללא קשר להשקפותיהם והשתייכותם המפלגתית יוכלו להצטרף לצוותים כדי לגבש המלצות מהימנות ולהעבירן לגופי קבלת ההחלטות בממשלה.
על בסיס אותה תפישה יגויסו גם ראשי הסקטור הפרטי למען הקהילה בתרומה, במעורבות חברתית ובפעילויות שונות על פי יכולתם ונכונותם.

5. השירות לאזרח
שיפור וייעול השירות של משרדי הממשלה ייושם באמצעות פישוט תהליך המגע של האזרח עם הרשויות.

1. הפיכת 600 סניפי הדואר הקיימים בארץ לשלוחות של משרדי הממשלה השונים, לרבות מנהל מקרקעי ישראל, הביטוח הלאומי ורשויות ממשלתיות אחרות. במקום להמתין במשרדי הממשלה האזוריים או המחוזיים המרוחקים, יוכל האזרח לקבל בכל סניף דואר את מירב השירותים, המידע ולהצטייד בכל הטפסים הרשמיים, כגון תעודת זיהוי, דרכון, רשיון רכב, רשיון נשק וכו'.

2. הפעלת עמדות מידע ממוחשבות לשירות הציבור בכל סניפי הדואר במדינה.

3. הפעלת אתרים כנ"ל באינטרנט לקבלת שירותי ממשלה באמצעות האינטרנט.

4. בתוך שישה חודשים מכינונה של ממשלת המרכז תפתח היחידה העוסקת בשירות הציבורי תוכנית רפורמה מעשית, בתחום זה.

6. שוויון בחברה - האישה בחברה
עקרון היסוד, שהוא בסיס קיומה של תנועת המרכז, הוא מימוש הלכה למעשה של שוויון כל אזרחי ישראל. לצורך כך, מתחייבת ממשלת המרכז לכונן בחקיקה ולבצר באכיפה, רשת ביטחון חברתית על מנת לאפשר לכל אזרחי ישראל חיים של כבוד ושוויון זכויות.

התנועה רואה חשיבות רבה בחיזוק המודעות לשוויון בין המינים בחברה הישראלית, שיאפשר לנשים לעמוד על זכויותיהן במשפחה ובבית, במקום העבודה ובחברה.

<u>חקיקה</u>
ממשלת המרכז תפעל להגברת המודעות לשיוויון האשה ולאכיפת חוקים כגון: שכר שווה בעד עבודה שווה לעובדים משני המינים, תיקון החקיקה למינוי דירקטורים משני המינים בחברות ממשלתיות וציבוריות, החוק למניעת הטרדה מינית וכו'.
סמכויות החקירה, התלונה והאכיפה ירוכזו ביחידה למעמד האשה במשרד ראש הממשלה.

<u>כלכלה</u>
1. הקמת ועדה בין משרדית להתאמת המערכת להכשרה מקצועית לשני המינים.
2. יופעל עיקרון האוטונומיה של כל עובד ועובדת בפני שלטונות מס הכנסה, לרבות פתיחת תיק מס נפרד לכל אחד מבני הזוג.
3. הקפדה על ייצוג הולם לבני שני המינים בכל המוסדות והדירקטוריונים הציבוריים.
4. הקפדה על השוואת שכר עבודה לבני שני המינים.
5. כינון חקיקה שתכיר בהוצאות טיפול ועזרה במשק הבית לצורכי ניכוי מס.

<u>משפחה</u>

1. החלת חוק עונשי מינימום על עברייני אלימות במשפחה.
2. שיפוט מהיר לעברייני אלימות במשפחה.
3. שיקום עברייני אלימות במשפחה והרחבת השירותים הקיימים.
4. מתן תמיכה תקציבית לכל השירותים הניתנים לנפגעי אלימות.

חינוך
1. תוכנית חינוך אחידה לשוויון בין המינים מגיל 3 ועד למוסדות להשכלה גבוהה.
2. התאמת מערכת החינוך לצרכים המודרניים של הורים העובדים מחוץ לבית.

7. המגזר הערבי, הדרוזי, הצ'רקסי והבדואי

במסגרת יישום עקרון היסוד של מפלגת המרכז, שוויון לכל האזרחים, תנהיג מפלגת המרכז תפנית היסטורית במערכת יחסי הגומלין בין הערבים ליהודים בישראל. מפלגת המרכז רואה באוכלוסיה הערבית, כמו גם באוכלוסיה הדרוזית, הצ'רקסית והבדואית, חלק בלתי נפרד מהחברה הישראלית. מדיניות ממשלתית, שהובילה להזנחה ולהתעלמות מצרכיהם של מגזרים אלו, גרמה לפער גדול בין המגזר היהודי לערבי. ממשלת המרכז תאמץ ותיישם את עקרון השוויון כיעד אסטרטגי, בכל מוסדות וחלקי החברה.

לשם כך תנהיג ממשלה בראשות מפלגת המרכז מדיניות שעיקריה הם:
1. הכנת תוכנית מתאר ארצית לשוויון, לשם גישור על הפערים בין המגזר הערבי למגזר היהודי בטווח של 5-10 שנים, נקיטת אפליה מתקנת בהקצאת המשאבים והתייחסות נקודתית לבעיות סקטוריאליות, כגון בעיות החקלאים, הנשים, התעשייה, השירותים הציבוריים וקידום מערכת החינוך.
2. שילוב מלא של המגזר הערבי בכל המוסדות הציבוריים ומשרדי הממשלה.
3. הקפדה על הנהגת שוויון בתקציבים המועברים לרשויות המקומיות הערביות כמו לאלו היהודיות.
4. ביטול חוק מס רכוש הפוגע באופן מפלה באוכלוסייה הערבית.
5. הנהגת הליכי הפקעה מבוקרים, תוך מתן אפשרות להעמדת קרקע חלופית. בהפקעה ילקחו בחשבון צורכי האוכלוסיה המקומית, לרבות הקצאות קרקע לאזורי תעשייה, מבני ציבור, מוסדות חינוך ושטחים ציבוריים פתוחים.
6. פעולה עניינית ותכליתית למתן פתרונות לבעיית הכפרים הבלתי מוכרים, תוך הבטחת ההכרה בישובים אלה והעברת התקציבים הדרושים להם.
7. חתירה להכנת פרוייקט התיישבות מסודר ומקיף שיתן מענה לבעיית הבדואים בנגב והעלאת רמת השירותים הניתנים להם.
8. התמקדות בפתרון הבעיות המלוות את החקלאים והחקלאות במגזר הערבי.
9. הקצאת משאבים ותמיכה במוסדות תרבות, חינוך, מורשת ערבית, דרוזית, צ'רקסית ובדואית.

8. איחוי הקרעים בעם בין דתיים לחילוניים

1. מדינת ישראל היא הבית הלאומי של העם היהודי באשר הוא. הקמת המדינה מסמלת את תחילת הגשמת חזון הגאולה וקיבוץ הגלויות. המדינה מחויבת בשמירה על מורשת עם ישראל לדורותיו.

2. המתחים הגוברים בין דתיים לחילוניים והקרע המתפתח בחברה הישראלית-יהודית מאיימים לפגוע פגיעה של ממש ביכולת לקיים מסגרת חיים משותפת וברקמת החיים של החברה בישראל.

3. שיקום השותפות הלאומית על בסיס אחדותו ושלמותו של עם ישראל הוא האתגר הלאומי הראשון במעלה. שותפות זו תושג על ידי הידברות בין כל חלקי העם היהודי על בסיס הערכים הנצחיים של מורשת ישראל: הסובלנות, הכבוד ההדדי, השוויון וזכות האדם לחיות ללא כפיה.

4. בהקשר זה ולמען קידום מטרה זו תיאבק מפלגת המרכז למימוש העקרונות הבאים:
א. שמירה על המורשת והערכים הדתיים והתרבותיים של עם ישראל, ממנה אנו יונקים את ערכי החברה הישראלית, תוך הקפדה על עקרונות הדמוקרטיה, שלטון החוק ועליונות המשפט.

ב. קירוב בין כל חלקי העם תוך הידברות והקשבה הדדית, כיבוד הזולת וסובלנות.

ג. מערכת החינוך על זרמיה תכלול:
1. לימודי מסורת ישראל ובכלל זה לימודי תנ"ך, ספרות הלכתית וספרות מוסר של עם ישראל לאורך הדורות;

2. לימודי דמוקרטיה, הציונות, מורשת ערכים לאומיים וזכויות האדם.
הכל בכדי לאפשר לבני הדור הצעיר להידבר זה עם זה על בסיס של ידע והבנה ותוך הכרה בשיתוף גורל.
ד. חקיקה בנושא דת - ובמיוחד כזו המשנה את הסטטוס-קוו - תיעשה אך ורק מתוך הסכמה לאומית רחבה.

ה. העקרונות שבבסיס ההסכמות הלאומיות יעוגנו במסגרת של חוקה לישראל.

מועצת יחד
ממשלה בראשות מפלגת המרכז תפעל לחקיקת חוק להקמת מועצה ציבורית שתכלול אנשי רוח, חינוך, דת ומשפט. "מועצת יחד" זו תהווה מסגרת הידברות רצופה בין החלקים השונים בעם היהודי, במגמה ליישב מחלוקות עקרוניות בדרך של הסכמה, ובכלל זה שאלת גיוס בני ישיבות בזמן שהוקצב על ידי בית המשפט העליון, פתרון בעיות הגיור ברוח ועדת נאמן ופתרון נושאי המעמד האישי. המועצה תוכל גם לבטא נושאי הסכמה באמנה חברתית חדשה, אשר תתרום לגיבוש דו קיום בחברה הישראלית.

9. יהדות התפוצות

אחדות העם היהודי היא יעד ראשוני של ממשלת המרכז. ישראל היא הבית הלאומי לכל יהודי העולם כממשיכת המורשת היהודית וכמחדשת עצמאותנו.

הדאגה ליהודי באשר הוא, ובראש ובראשונה הצלת יהודים הנמצאים במצוקה, כמו גם המאבק באנטישמיות ברחבי העולם, הם אחריות מרכזית של ממשלת ישראל.

מדינת ישראל היא חוף המבטחים של העם היהודי, וחייבת להיות אבן שואבת ליהודי העולם באשר הם. טיפוח הדיאלוג בין מדינת ישראל ליהדות התפוצות חייב להתהדק, הן באמצעות נציגויות ישראל בעולם והן באמצעות מערכות החינוך בתפוצות ובארץ. הממשלה, בשיתוף עם הסוכנות היהודית, תפעל להידוק הקשר של בני הנוער בתפוצות עם הארץ, באמצעות לימוד השפה העברית והערכים היהודיים ובביקורים חינוכיים בישראל. כן תדאג לקירוב הנוער לעם ישראל ולמדינת ישראל.

הקשר בין יהדות התפוצות למדינת ישראל הוא אחריות היסטורית של המדינה. עידוד העלייה והבטחת קליטתם והשתלבותם של העולים בחברה הישראלית הם צורך חיוני למימוש החזון ההיסטורי של השבת העם היהודי למולדתו ההיסטורית.

התכנית הלאומית: התוכנית הכלכלית - חברתית

מבוא
האבטלה הגואה, שהגיעה בשנה האחרונה לכ-8.5% (מעל 190,000 מובטלים), והמיתון המעמיק שהתבטא בירידה בתוצר לנפש בכ-0.5%, פוגעים באזרחי המדינה בכלל, ובשכבות החלשות בפרט. חזרה למסלול של צמיחה תאפשר את מימוש הפוטנציאל האדיר של מדינת ישראל, הטמון באופיים של אזרחי המדינה, והנובע מכוח האדם האיכותי הקיים בה.

מפלגת המרכז תפעל להחזרת המשק למסלול של צמיחה מהירה, תוך צמצום הפערים החברתיים, והגברת השוויון בחלוקת ההכנסות. בכך, תעלה החברה בישראל על מסלול של עלייה ברמת החיים ובאיכותם, והמשק הישראלי ישוב ויהיה מוקד משיכה למשקיעים.

פוטנציאל הצמיחה של המשק הישראלי טמון בכוח האדם האיכותי המצוי בישראל. ניצול ההון האנושי יתבטא בגידול בפריון, שקפא על שמריו בשנים האחרונות. הפריון הוא המנוע ההכרחי לחזרה למסלול של צמיחה. עם זאת, משק המבורך במשאבים אנושיים כה איכותיים אסור לו לנסות ולהתחרות במשקים המבוססים על כוח אדם זול. מטרתנו היא להגיע למשק היכול לאפשר לעובדיו שכר ריאלי גבוה במושגים בינלאומיים.

חזרה למסלול של צמיחה וניצול הפוטנציאל יושגו הן על ידי השקעות בחינוך ובהון, והן על ידי יצירת תשתית כלכלית נאותה שתבוצע באמצעות ביצוע רפורמות שמטרתן ייעול המשק, תוך הגברת התחרותיות. הרפורמות יתבטאו גם בהקטנת המעורבות הממשלתית, הן על ידי הורדת חלקה בעוגה הלאומית, והן על ידי צמצום המעורבות

הפרטנית בשיקולים עסקיים, המביאה ליצירת ביורוקרטיה מיותרת ומזיקה.
הקטנת מעורבות זו צריכה להיעשות בין השאר באמצעות הפרטת חברות ופונקציות ממשלתיות.

התפיסה הכלכלית המנחה את מפלגת המרכז היא תפיסה של משק חופשי ופתוח, המגלה רגישות חברתית רבה ודאגה מתמדת לחלשים.

רק מפלגת המרכז יכולה להנהיג, לתכנן ולבצע מדיניות כוללת זו, היות שהיא המפלגה היחידה שטובת האזרח ניצבת לנגד עיניה, ואשר אינה בעלת מחויבויות שבאות על חשבון האזרח, כגון אידיאולוגיות בלתי מתפשרות, העדפות סקטוריאליות והענקת הטבות הנאה לפי מחויבות היסטורית.
מדיניות כוללת זו תביא במהירות לעלייה ברמת החיים ולצמיחה שתיצור תוספת משאבים גדולה למימון ביצוע התוכנית הכלכלית חברתית.

העקרונות העומדים בבסיס תפיסתה החברתית-כלכלית של ממשלת המרכז:
1. העמדת האזרח במרכז המדיניות הכלכלית-חברתית, כך שמדיניות הממשלה ופעולותיה יאפשרו לכל אדם לממש את מלוא יכולתו, תוך התערבות קטנה ככל האפשר של הרשויות.
2. קיום סדר עדיפויות לאומי לטובת הכלל בלי להיכנע לתביעות סקטוריאליות ולאידיאולוגיות קיצוניות.
3. הגברת התחרותיות במשק ומאבק במונופולים לטובת הצרכן, תוך קיום רשת ביטחון חברתית.

ממשלת המרכז תפעל להשגת היעדים הבאים:
1. העלאת רמת החיים ואיכות החיים של הפרט והכלל.
2. יצירת תנאים לצמיחה מהירה של המשק, בשיעורים של כ-5% בשנה.
3. התקדמות המשק ליעדים הכלכליים המקובלים בארצות השוק האירופי המשותף על פי אמנת מאסטריכט.
4. קיום משק חופשי ותחרותי, המבוסס על יזמות פרטית והגבלת מעורבות הממשלה לתחומים הכרחיים.
5. פיתוח ענפי התעשייה, החקלאות והתיירות עקב הצמיחה הצפויה במשק.
6. העמדת החינוך וההשכלה הגבוהה בראש סדר העדיפויות הלאומי כמנוף לקידום החברה.
7. מאבק נחוש באבטלה באמצעות יצירת מקומות תעסוקה, בהיקף שיבטיח צמצום מהיר של האבטלה ומניעת התחדשותה בעתיד. מקורות התעסוקה שיפותחו יאפשרו חופש בחירת העיסוק על פי כישוריו ויכולתו של כל אדם ואדם.
8. חלוקה הוגנת של הכנסות המדינה ומתן העדפות מתקנות לשם השגת צדק חברתי.
9. יצירת בסיס כלכלי איתן להגברת העלייה, קליטת העולים ושילובם בחברה הישראלית.

חידוש הצמיחה הכלכלית:
1. שינוי המדיניות המאקרו-כלכלית ובכללה המדיניות המוניטרית, באופן שתגשים את יעד הצמיחה המהירה, ומבלי שתפגע ביציבות המשק לטווח ארוך.
2. שינוי סדר העדיפויות בתקציב באמצעות השקעות בתשתיות הלאומיות: תשתיות פיזיות, מחקר ופיתוח וקידום המשאב האנושי.
3. רפורמה כוללת להפחתת נטל המס על יחידים ועל עסקים, על ידי הקטנת שיעורי מס הכנסה, ותוך צמצום פטורי המס והורדה משמעותית של מסים עקיפים, כגון מס הקניה.
4. רפורמה מקיפה בשוק ההון שתגרום בהדרגה למרבית החיסכון במשק (פנסיה, ביטוח) למימון השקעות במשק באמצעות מפגש בשוק הון חופשי תוך מתן רשת ביטחון לגמלאים ולמבוטחים.
5. הגברת כושר התחרות של ישראל בעולם וקיום גבולות פתוחים לסחר, השקעות ותנועות הון.

פתיחת המשק לתחרות לטובת הצרכן:
1. פעולה נחושה להגבלת כוחם של מונופולים וקרטלים ופתיחת השווקים לתחרות חופשית לטובת הצרכן.
2. הגברת התחרות על ידי הסרת מחסומים ליבוא מוצרים מחו"ל, כגון מכסי-מגן או מיסי קנייה וביטול תקנים שאינם קשורים לבטיחות, בריאות ואיכות הסביבה.
3. הפרטת שירותים חיוניים ומונופוליסטים תעשה רק לאחר שינויים מבניים וכינון תחרות, כאשר טובת האזרח כצרכן ניצבת בראש סדרי העדיפויות.

הפרטה:

1. הפרטת בעלות הממשלה על תאגידים עסקיים (שאינם מונופולים טבעיים) תיעשה בדרך של הנפקות בשוקי ההון בארץ ובעולם. הבעלות על הנכסים תועבר גם לכלל הציבור באמצעות העברת מניות מבעלות הממשלה לבעלות כל אזרחי המדינה על בסיס שווה.
2. ההפרטה תתבצע תוך התחשבות בזכויות העובדים, כאשר חלק מתמורת ההפרטה יופנה לקרן פיתוח מיוחדת ליצירת מקומות עבודה ולהכשרה והסבה מקצועית.

חינוך והשכלה גבוהה:
1. מתן עדיפות לאומית למערכות החינוך בכל הרמות, והשוואת תקציב החינוך לתקציב הביטחון במטרה להרחיב את חינוך החינם לגיל 3, להפחית את מספר התלמידים בכיתה, להאריך את משך יום הלימודים, להקטין את נטל תשלומי הורים, להגביר את שוויון ההזדמנויות ולהעדיף אזורים מרוחקים ושכונות.
2. הגברת האוטונומיה החינוכית והניהולית במסגרות בתי הספר ומתן תמיכה בהתארגנות חופשית של רשויות מקומיות, בתי ספר והורים, תוך סיוע בהדרכה, עידוד והקצאת משאבים מיוחדים לאזורים מרוחקים ושכונות.
3. פיתוח מסגרות ופעילויות חינוכיות מחוץ לכותלי בית הספר במסגרת הקהילה, המשפחה, תנועות הנוער ועוד.
4. הבטחת שוויון ההזדמנויות במערכת החינוך, באמצעות הקצאת משאבים שתצמצם את הפערים בין המגזר היהודי , הדרוזי, הערבי והבדואי, בהתאם לקריטריונים חברתיים וכלכליים.
5. העמקת הפיקוח על מערכות החינוך והדגשת אחריותן לשיפור מתמיד של רמת הישגיהן.
6. העמקת החינוך הערכי לאזרחות בכל המגזרים, העמקת המודעות לזכויות האדם, ערכים דמוקרטיים, סובלנות והגינות בין בני האדם, ציונות וערכים לאומיים.
7. תוספת לימודי יהדות (בחינוך היהודי) לתוכניות הלימודים, מתוך הכרה בחשיבותם כמנחילי תרבות וערכים לאומיים.
8. תוכנית לימודים בסיסית לכל זרמי החינוך בתחומי היהדות, האזרחות, והמקצועות הבסיסיים שיאפשרו שילוב עתידי בחברה.
9. עידוד למצוינות ולהישגים גבוהים במערך החינוך המדעי והטכנולוגי.
10. הקטנת מספר הנושרים ממערכות החינוך ושילובם מחדש בחברה.
11. בחינה מחודשת של כל מערכות ההשכלה הגבוהה בישראל, כדי להתאימן לצורכי האוכלוסייה מחד, ולהתפתחות תחומים עתירי ביקוש במשק מאידך. תיבדקנה מערכות היחסים ותחומי האחריות בין הגופים השונים: הממשלה, ועדת החינוך, המועצה להשכלה גבוהה, הועדה לתכנון ותקצוב, ועד ראשי האוניברסיטאות, מערכת המכללות והשלוחות של אוניברסיטאות מחו"ל.

מעמד הסטודנט:
1. הבטחת זכותו של כל אזרח לרכוש השכלה גבוהה, כך שיכולתו הכלכלית לא תהווה מחסום בפני לימוד ורכישת השכלה.
2. מתוך הכרה בחשיבות החינוך בכלל והחינוך הגבוה בפרט, תשאף מפלגת המרכז להגדיל את התקציב המיועד להשכלה הגבוהה במדינת ישראל.
3. הענקת הלוואות בריבית נוחה לכל סטודנט שיהיה מעוניין בכך, תוך התחייבות הסטודנט להחזיר את ההלוואה לאחר לימודיו, במשך תקופה של כ-5 שנים.
4. הגדלת מערך המלגות, ההלוואות והמענקים, תוך מתן דגש למענקים בגובה שכר-לימוד ולמענקי קיום, לשם סיוע לסטודנטים מאוכלוסיות חלשות. הסיוע יותנה בביצוע פעילות למען הקהילה.
5. שילוב הסטודנטים בפעילות למען הקהילה - בתמורה לתוספת סיוע.
6. מפלגת המרכז תשאף לצימצום הפערים בגובה שכר הלימוד בין המוסדות להשכלה גבוהה, המתוקצבים על ידי הוועדה לתכנון ותקצוב לבין מוסדות חוץ תקציביים.

צעירים:
1. מתן משכנתאות בתנאים מועדפים לזוגות צעירים. הגדלה משמעותית בגובה המשכנתאות שמעניקה המדינה לאזרחיה הצעירים.
2. הגדלת תקציב המענקים לחיילים משוחררים.
3. שיתוף צעירים בצמתי השפעה בחברה הישראלית, בפוליטיקה, בחברה ובכלכלה.

ילדים:
מפלגת המרכז תפעל למען קידום זכויות הילד בישראל בכל תחום אפשרי: חינוך, בריאות, מצוקה, מניעת התעללות, עבריינות נוער, תקשורת וצרכנות, לרבות גיבוי זכויות הילד בחקיקה הנדרשת למען ההגנה על הילד.
ממשלת המרכז תמנה וועדה ציבורית מיוחדת אשר תקדם את זכויות הילד בישראל.

רשת ביטחון חברתית:

1. רפורמה מבנית בתשלומי ההעברה (כולל הביטוח לאומי) וקביעתם על פי מבחני הכנסה ואזורי מגורים, כך שהנזקקים יקבלו יותר מהחזקים.
2. קידום, טיפול והעדפות מתקנות לאוכלוסיות מיוחדות: קשישים, נכים, מוגבלים, משפחות חד הוריות ועוד. קידום אוכלוסיות אלה יתבצע בעזרת הטבות כספיות, הנחות ותמיכה בהעסקת כוח אדם מתאים לסיוע. הגדרת הזכאות להטבות אלו זה תעוגן באמצעות חקיקה וקריטריונים חברתיים וכלכליים. תינתן עדיפות לחלשים והפגיעים ביותר בקבלת צרכי מחייה בסיסיים.
3. הממשלה תפעל לשילוב הנכים בקהילה, לשיפור אפשרויות הניוד לנכים, ולשמירת הערך הריאלי של קצבאות הנכות.
4. הבטחת הזדקנות בכבוד - הסכמי הפנסיה שנחתמו לאחרונה, בין נציגי הגימלאים, המעסיקים והממשלה מהווים תשתית נאותה להבטחת קיום נאות לעובדים לאחר פרישתם.
5. יישום שורת הקלות על האוכלוסייה הוותיקה, על פי שיקולי יכולת כלכלית בתחומים הבאים: מיסוי, ביטוח לאומי, תשלומים, לימודים אקדמאים וקורסים.
6. עידוד הקמת בתי גיל הזהב חדשים.

תעסוקה:

1. הפחתת מספר המובטלים ב-50% תוך שנתיים באמצעות תוספת של כ-100,000 מקומות תעסוקה בשנה.
2. הכשרת העובדים לתעסוקה המותאמת לצורכי משק מתקדם, באופן שיאפשר גמישות תעסוקתית, ותוך מתן דגש מיוחד לנשים, צעירים, עולים, מובטלים וחרדים.
3. הסדרת העסקתם של העובדים הזרים במקצועות החיוניים על פי חוק, תוך שמירה על כבוד האדם ותוך העדפת תעסוקת עובדים ישראלים.

מדיניות בניה ושיכון:

1. שינוי מדיניות הדיור והבנייה, במטרה להוזיל את מחירי הדיור ולהגדיל את זמינותם לאזרח.
2. הגברת היצע הקרקע, הגדלת זכויות הבנייה והסרת מגבלות המונעות בניית דירות בהתאם למבנה הביקושים בשוק, בעיקר באזורי מגורים בהם ניתן לשפר את איכות החיים.
3. הפחתת המיסוי על תשומות בנייה. שינויים בהיטלים ובמיסי השבחה, במטרה להגדיל את כדאיות הבנייה.
4. יצירת תנאים שיאפשרו הרחבה והתאמה של אמצעי המימון לבנייה.

שיקום השכונות:

1. הסקת מסקנות מפרויקט שיקום השכונות המתמשך. תיקון הליקויים וחידוש הפרויקט בשיתוף התושבים.
2. פיתוח יזמות בשכונות, עסקים, הכשרה מקצועית, הסבה מקצועית ועידוד נשים ליציאה לעבודה מחוץ למשק ביתן.
3. יצירת קרנות שיעניקו מלגות להשכלה גבוהה לבני השכונות ויובילו לעידוד המצוינות.

קליטת עלייה:

1. הגברת העלייה והעלאת יהודים למדינת ישראל מכל רחבי העולם.
2. שמירה על כבוד העולה ושילובו החברתי, תוך מתן ביטוי לתרבותו הייחודית.
3. חיזוק תהליכי הקליטה המקומית באמצעות העברת משאבים ממשרדי הממשלה לרשויות המקומיות.
4. ממשלת המרכז תפעל להבטחת קליטתם התעסוקתית של העולים בהתאם למקצועם ו/או כישוריהם.
5. תיקון תקנות ייחודיות בנושא דיור לעולים חדשים, באופן שיאפשר קבלת משכנתאות בתנאים נוחים, סיוע בשכר דירה ובדיור ציבורי.
6. הענקת קדימויות בתחומי הבנייה והדיור לעמותות של עולים חדשים, על ידי העברת אדמות מופשרות לבניה, במחירים מועדפים ובפריסת תשלומים נוחה. גישה תקציבית זו תאפשר להוזיל את מחירי הדירות ולפתור את בעיות הדיור בתוך זמן קצר.
7. ביטול מוסד "ההקלות" במקומות העבודה, בשכר מינימום וללא תנאים סוציאליים.
8. יישום פרויקט אקשטיין בנושא קבלת ואוצ'ר עם קבלת מקום עבודה. במסגרת פרויקט זה, המעודד מנהלי מפעלים לקבל לעבודה עולים חדשים, לשלם תוספת שכר לכוח אדם מקצועי במשך שנה וחצי, עולים בגיל 45 ומעלה במשך שלוש שנים.
9. שיפור התוכניות ללימוד השפה העברית לצעירים ומבוגרים, כבסיס המאחד את העם

בישראל.
10. הגדלת מספר שיעורי העזר לתלמידים ולסטודנטים עולים והחלת זכות זו למשך 3 שנים מיום העלייה. מתן עזרה למוסדות ללימודים אלטרנטיביים.
11. העברת נושא ותיקי מלחמות לחסות משרד הביטחון, על כל המשתמע מכך.

קידום רפורמה בחוק הבריאות:
הממשלה, באמצעות צוות מומחים, תבחן מחדש את חוק הבריאות הממלכתי, על פי העקרונות הבאים:
1. שיפור ברמת שירותי הבריאות לכלל אזרחי המדינה, והבטחת רמתם לאורך זמן.
2. הקלת נטל מס הבריאות המוטל על האזרח.
3. ייעול מערכת הבריאות, מניעת כפילויות ואבטחת עצמאות קופות החולים מחד, והגדלת אחריותן לפעול בתקציב מוגבל מאידך.
4. עידוד יישומן של מערכות לביטוחי בריאות משלימים.
5. שמירת זכויות המבוטחים בקופות החולים.
6. יצירת תחרות בין קופות החולים והסרת מחסומים בפני מי שמעוניין לעבור מקופת חולים אחת לשניה ועידוד גופים נוספים להיכנס למערכת ביטוחי הבריאות.
7. בחינת צרכי האוכלוסיות הייחודיות (קשישים, ילדים, נכים, חולים כרוניים וחולים במחלות קשות).
8. שינוי מעמדו של משרד הבריאות, תוך קביעת מסגרת ברורה לתפקידיו, שיכללו בעיקר התמקדות בקביעת מדיניות, סטנדרטים רפואיים, פיקוח על איכות שירותי הרפואה ושמירת זכויות המבוטח.
9. ביטול מעמדו של משרד הבריאות כבעלים של בתי חולים ויישום תוכניות לתיאגוד כל בתי החולים.
10. עידוד הקמת מערך של מוסדות סיעוד לקשישים שיאפשרו לכל אזרח להזדקן בכבוד.

מחקר ופיתוח:
1. הגדלת המשאבים המופנים לקידום ולהרחבת הפעילות המדעית והטכנולוגית.
2. העלאת רמת המחקר המדעי והטכנולוגי בישראל לרמתמצויינות מהגבוהות בעולם, באמצעות השקעה בתשתיות המחקר ועל ידי תיגמול המדענים והחוקרים בישראל.
3. עידוד בני נוער מערי הפיתוח והשכונות להשתלבות בפעילות מחקר בתחומי המדע והטכנולוגיה.

היערכות לקראת עידן המידע:
מפלגת המרכז תפעל להיערכות מדינת ישראל לקראת עידן המידע בכל הקשור ליוזמה, תיכנון וביצוע ממשלתי, ובאמצעות יצירת התנאים האופטימליים שבמסגרתם יצליח הסקטור הפרטי להשיג את יעדיו בארץ ובעולם. היערכות זו תכלול: הכשרת בוגרי מערכת החינוך להיות צרכני וספקי מידע יעילים ומיומנים, עידוד המחקר הבסיסי בתחומי המחשבים והתקשורת, הקמת תשתיות תקשורת מתקדמות מהירות ורחבות, יצירת סביבה משפטית באמצעות חקיקה שתאפשר היערכות לעידן המידע וצמצום פערי החדירה האי שוויונית של טכנולוגיית המידע.

תרבות, אמנות וספורט:
1. הגנה על חופש היצירה כבסיס לפיתוח תרבות ואמנות מגוונות ואשר יקיימו קשרי גומלין עם תרבויות העולם.
2. הכפלת הסיוע הממשלתי לכל תחומי התרבות והאמנות, שיאפשרו ליוצרים השונים להשתלב במפעל האמנותי. מינוי אישים בולטים מתחום התרבות והאמנות לוועדה ציבורית שתקבע את הקריטריונים המקצועיים לחלוקת המשאבים.
3. תמיכה באמנים צעירים ועולים וטיפוח התשתית התרבותית באזורים מרוחקים ובשכונות.
4. הגדלת ההשקעה בענפי הספורט השונים על ידי הכנסת יסודות עסקיים ושיפור ניהול הספורט, והקצאה ישירה למועדוני הספורט ולספורטאים על פי קריטריונים מקצועיים, וללא גופי תיווך כלשהם.
5. הגדלה משמעותית של התמיכה בספורטאים לעידוד הספורט ההישגי הייצוגי.

התיישבות וחקלאות:
ההתפתחויות שהתרחשו בשנים האחרונות בהתיישבות השיתופית בארץ מחייבות גיבוש ראייה חדשה, אשר תיקח בחשבון את חופש הבחירה של חברי ההתיישבות העובדת בקביעת עתידם במסגרת זו.
תנועת המרכז רואה בהתיישבות ערך ציוני חשוב שדרכו השתלבו אלפי משפחות בעשייה ובייצור.
תנועת המרכז תמשיך למצות כל דרך אפשרית כדי לסייע להתיישבות העובדת, על כל

מתיישביה, להתקיים ולהתפתח בכבוד.
1. תוכנית אב ליישובים הקיימים:
א. קביעת יעדים מוסכמים על המתיישבים.
ב. גיבוש פרוגרמה אפשרית לפיתוח.
ג. גיבוש תוכנית לייעוד הקרקע, תוך שמירת צביון היישוב, על פי החלטת החברים.

2. עיגון זכויות החקלאים בקרקע:
מהלך חקיקתי חיוני כדי לשים קץ למצב הקיים וכדי לאפשר תכנון מסודר של מצאי הקרקע במדינה. תנועת המרכז תתמוך במהלך חקיקה מוסכם על דעת המינהל, הקק"ל והמתיישבים.

3. הסדרי חובות ההתיישבות:
תנועת המרכז רואה עצמה מחוייבת להסכמים ולחוקים שגובשו, תוך בחינתם והתאמתם והתחשבות בנתונים משתנים.

4. מחקר ופיתוח חקלאי:
תנועת המרכז תפעל להעמקת המחקר והפיתוח החקלאי, תוך מתן דגש לשלב היישומי שבאמצעותו ניתן יהיה לתכנן את החקלאות העתידית.

5. עידוד הייצוא:
תנועת המרכז מתחייבת לתמוך בגיבוש מדיניות לעידוד הייצוא החקלאי, שתכלול גיבוי ההשקעות וקביעת רשת ביטחון שתגן על החקלאים בפני קריסת מחירים בשווקי חו"ל.

6. ייצור לשוק המקומי:
יפרסו רשתות ביטחון למוצרים החקלאיים לשוק המקומי. תנועת המרכז תתמוך בהפעלת קרנות משותפות לחקלאים ולמשרד החקלאות, כדי להגן על היצרנים בפני קריסת מחירים במקרה של ייצור עודף.

7. הממסדים החקלאיים ופערי התיווך:
תנועת המרכז מתחייבת לבחון את חיוניותם של כל הארגונים, המועצות והממסדים שמלווים את החקלאי, במגמה לצמצמם למינימום הכרחי.

8. ההתיישבות בפריפריה ולאורך גבולות המדינה:
תנועת המרכז תיתן ביטוי בדרכים שיגובשו להעדפת ההתיישבות הפריפראלית והביטחונית.
העדפה זו תבוא לידי ביטוי בתוכנית פיתוח השקעות וסיוע ישיר.

9. גיוון מקורות התעסוקה:
תנועת המרכז רואה כצעד חיוני ייזום של מהלכים שיגוונו את מקורות התעסוקה להתיישבות. מאחר ורק 25% מהמתיישבים מתפרנסים מחקלאות, תעודד התנועה יוזמות מקומיות בתחומים אחרים: תיירות, תעשיה, מלאכה, היי-טק, וכו'.

10. פיתוח אזורי התיישבות:
פיתוח אזורי התיישבות בעדיפות לאומית אשר יקבעו על ידי הממשלה ויקבלו את המשאבים המתאימים לפיתוח.

פיתוח הנגב:
1. אישור מעמדה של באר שבע כעיר מטרופולין רביעית במדינת ישראל.
2. פתיחת אזורי תעסוקה משותפים למספר ישובים, לייעול ההשקעה בתעשייה וההתמודדות עם בעיית האבטלה ביישובים סביב באר שבע ובמגזר הבדואי.
3. שינוי השיטה לקביעת אזורי העדיפות הלאומית, לפיתוח תעשייה ותיירות באזורי הנגב ביחס למרחקם ממרכז הארץ.
4. יצירת פרוייקטים של תיירות מדברית ותעשיות היי-טק המבוססות על המוסדות להשכלה גבוהה ומחקר הפועלים בנגב.
5. שיפור איכות חייהם של תושבי הנגב באמצעות העלאת רמת החינוך, התרבות, והגברת שירותי הרווחה.

ביטחונם האישי של האזרחים:
1. הקצאת משאבים מיוחדים להבטחת ביטחונם האישי של האזרחים ורכושם.
2. חיזוק מערכות אכיפת החוק במטרה להיאבק בתופעות האלימות והפשיעה לסוגיה.

3. יישום תוכניות חברתיות מקיפות לצמצום נגע האלימות במשפחה ופגיעות מיניות.

המשפחות השכולות:

1. הכרה במעמדן הייחודי של המשפחות השכולות מתוך כבוד והזדהות עם כאבן הנצחי.
2. בדיקה מחודשת ועדכון ההבחנות בין הנסיבות השונות של השכול והסיוע הניתן על ידי משרד הביטחון למשפחות השכולות.

חוק ניצולי השואה:

1. קידום חקיקה מיוחדת לעיגון התנאים הכלכליים והחברתיים של אוכלוסיית ניצולי השואה, מתוך מודעות עמוקה לאחריותה של המדינה לסיוע לניצולים בכל דרך אפשרית.
2. חינוך הדור הצעיר בנושא השואה.

תשתיות - תחבורה, אנרגיה תקשורת ומים:

1. פיתוח התחבורה היבשתית והקמת חלופות תחבורתיות שונות, תוך מתן דגש לתחבורה מסילתית, במטרה להקל על הצפיפות בכבישים, ומתן עדיפות לקיצור זמן ההגעה מאזורים מרוחקים למרכז הארץ.
2. פתיחת התחבורה הציבורית והקואופרטיבים לתחרות.
3. הפעלת מדיניות של שמים פתוחים להגברת התחרות בתחום התחבורה האווירית.
4. הבטחת תנאי תחרות שווים לאל על, במטרה להבטיח תחרות במשק חופשי.
5. הפיכת ישראל למרכז תעופה אזורי בינלאומי, במטרה להוזיל את מחירי הטיסות והובלת המטענים, ובמקביל האצת הביצוע של פרויקטי הנמלים - נתב"ג 2000 והרחבת נמלי הים.
6. פיתוח מערכות האנרגיה בהתאם לקצב פיתוח המשק, תוך יישום רפורמות שיביאו להגברת התחרות והוזלת מחירי הדלק והחשמל.
7. קידום וביצוע פרויקט הגז הטבעי, תוך הקפדה על ניקיון מקור האנרגיה ותקנות איכות הסביבה.
8. יישום שיטות תקשורת חדשות, פיתוח מערכות תקשורת-נתונים והגברת התחרות, במגמה להביא את מדינת ישראל לשורה הראשונה של המדינות המפותחות.
9. הקמת תשתיות תקשורת חדישות, תוך מתן עדיפות לאזורי פיתוח , באופן שיהוו מקור משיכה לתעשיות הטכנולוגיה וההיי-טק.
10. ביסוס משק המים על עקרונות כלכליים שיבטיחו התאמה הדרגתית של מחירי המים לעלותם. החלפת תמיכות המים לחקלאים בתמיכות ישירות לחקלאות ובפיתוח נושאים תעסוקתיים אחרים באזורים החקלאיים.
11. שיתוף פעולה עם הקהיליה הבינלאומית בנושא השקעות משותפות בפיתוח מקורות מים לרשות הפלסטינית והמדינות השכנות, כדי שנושא המים לא יהיה אבן נגף בתהליך השלום.

מלחמה בתאונות הדרכים:

1. התאמת חוקי התנועה למציאות המודרנית והקפדה על אכיפת החוקים.
2. העמקת החינוך לסובלנות והתחשבות בזולת.
3. שיפור התשתיות התחבורתיות, הרחבת הכבישים וסימונם.
4. פיתוח סביבה ידידותית להולכי רגל ולרוכבי אופניים.

תיירות:

1. עידוד התיירות הנכנסת ותיירות הפנים לקידום הצמיחה והתעסוקה של כלל המשק.
2. נקיטת צעדים לעידוד הפעילות העסקית, תוך זירוז המעורבות הבינלאומית ועידוד שיווק התיירות בחו"ל.
3. האצת ההשקעות בתשתיות פיזיות, תוך שימת דגש על תשתיות מקדמות תיירות - כבישים, רכבות, תקשורת, נמלי אוויר ותשתיות מקדמות שלום.
4. הגברת התחרותיות והקטנת מעורבות הממשלה בכלל ענפי המשק ובתיירות בפרט.

אימוץ מדיניות של טיפוח, השבחת והעשרת ההון האנושי בתיירות, תוך מיקוד והרחבה של הכשרה והסבה מקצועית.

איכות חיים וסביבה:

1. שינוי סדר העדיפויות הלאומי, תוך השקעת משאבים בתשתיות סביבתיות, במטרה להבטיח לכל אזרח בישראל את הזכות לחיות בסביבה נקיה, שקטה ושאינה מסכנת את בריאותו.
2. עיגון חוקתי של הסטנדרטים הבינלאומיים בתחומי זיהום האוויר, איכות המים, הרעש, התכנון והבנייה.
3. זירוז הקמת התשתיות המסילתיות בערים ומחוצה להן ומתן עדיפות לתחבורה הציבורית על פני התחבורה הפרטית. תכנון וביצוע הכבישים בישראל, כולל כביש 6,

יעשו בהתחשב בהיבטים הסביבתיים.
4. שמירה על שטחים פתוחים, פיתוח פארקים באזורים צפופים, מניעת בינוי באזורים רגישים והכרזתם כאזורי שימור.
5. הגנה על חוף הים כמשאב לאומי יקר ושמירת החוף הפתוח.
6. צמצום זיהום האוויר במרכזי הערים באמצעות חקיקה ותקנות.
7. אכיפת ושמירה על ההתחייבות הסביבתיות הנובעות מאמנות בינלאומיות שעליהן חתומה מדינת ישראל, לרבות מניעת זיהום בים התיכון, שמירת שכבת האוזון, הבטחת "השונות הביולוגית", הפסקת אפקט החממה וקידום שיתוף פעולה בנושאי איכות הסביבה בין ישראל, ירדן והרשות הפלסטינית.
8. הגברת האכיפה של חוקי "צער בעלי חיים" הקיימים, מתוך אחריות אנושית להגנה על החי.
9. מפלגת המרכז תפעל לחיזוק המשרד לאיכות הסביבה על ידי הרחבת תקציבו וסמכויות הביצוע שלו בתחומים כגון: מניעת זיהום המים והקרקע, פיקוח על פליטות מכלי רכב, מניעת זיהום על ידי פסולת, רישום ושימוש בחומרי הדברה.

התוכנית המדינית - ביטחונית

אנו רואים בשלום יסוד ערכי בחיי העם היהודי, השואב את מקורותיו מחזון הנביאים, ובא לידי ביטוי ביסודות הציונות, במגילת העצמאות, ובכמיהתו המתמשכת של העם לשלום.

ממשלת המרכז תשאף לכינונו של שלום מלא באזור. עשיית השלום מבוססת על עוצמתה הכוללת של ישראל, על כושר ההרתעה שלה ועל רצונה להביא ליציבות במזרח התיכון, שתאפשר להפנות משאבים לפיתוח כלכלי וחברתי.

תפיסת השלום של ישראל תעוצב כדלקמן:
1. השלום הוא מרכיב יסוד בתפיסת הביטחון הלאומי ויחסי החוץ של ישראל.
2. הסכמי שלום יתבססו על שמירה על האינטרסים הביטחוניים והלאומיים של ישראל.
3. הסכמי שלום יתבססו על תמיכה רחבה של העם בישראל.
4. קיום יחסים דיפלומטיים מלאים עם מדינות ערב.
5. הסדרים בתחומי הסחר, (כולל סיום כל חקיקה מפלה נגד ישראל בהקשר זה), התיירות, המים, האנרגיה, איכות הסביבה, החקלאות, התחבורה היבשתית, האווירית והימית.
6. שיתוף פעולה בטחוני אזורי (כגון במלחמה בטרור).
7. שיתוף פעולה בפרוייקטים כלכליים אזוריים חוצי גבולות, דוגמת מתקני התפלת מים, חיבור תשתיות חשמל, פרוייקטים בנושאי תיירות ופארקים תעשייתיים, תוך שילוב המגזר הפרטי, הבינלאומי והאזורי.
8. תפיסת השלום עם ישראל על ידי שכנינו כגורם חיוני לביטחון ולשגשוג אזורי.
9. כדי להגן על המדינה ולבסס את השלום , להרתיע בפני איומים מאויבי השלום, מבית ומחוץ, ולהתמודד עם הפרות פוטנציאליות של הסכמי שלום, תפעל ישראל לחיזוק מרכיבי ההרתעה שישענו על חיזוק כושרה האסטרטגי של ישראל ותדמיתה האזורית על גבולות בני הגנה, חיזוק כושרה הטכנולוגי - בטחוני, עיצוב הסדרי ביטחון שיסכלו אפשרות של מתקפת פתע על ישראל ויגדירו מחיר כבד ממדינות שישקלו לחזור למעגל המלחמה. ישראל תמשיך במאבק בלתי מתפשר בגורמי הטרור באזור, תוך הידוק שיתוף הפעולה האזורי בתחום זה.

ממשלת ישראל תחדש את תהליך השלום עם הפלסטינים במגמה להגיע להסדר קבע, ותקדם משא ומתן עם סוריה ולבנון על מנת להגיע לשלום מלא בגבולנו הצפוני. במקביל, תהדק הממשלה את הקשרים עם מצריים וירדן, מדינות המגרב והמפרץ הפרסי. בשלב ראשון, תחדש הממשלה את תנופת תהליך השלום ותשאף לתיאום מדיני עם הממשל האמריקאי, תוך שיקום מערכת היחסים שהשתבשה בעת האחרונה עם בת בריתנו העיקרית.

מהלך תנופה - ועידה לשלום בעמאן (א)
ממשלת המרכז עם כינונה תציע למלך עבדאללה לארח ועידה בינלאומית בעמאן, בהשתתפות הצדדים שנכחו בועידת מדריד, כדי להביא לקידום התנופה במו"מ במסלולים הבילטרליים, ולחידוש המו"מ הרב צדדי. בועידה זו יביעו הצדדים את התחייבותם להמשך תהליך השלום על בסיס ההסכמים הקיימים, את נחישותם להילחם בטרור יעסקו ביוזמות לשיתוף פעולה כלכלי אזורי ויחליטו על פתיחת עידן חדש של מו"מ עינייני באוירה בונה למען קדום השלום האיזורי.

הסדר הקבע עם הפלסטינים
ממשלת המרכז תשאף לכונן שלום קבע עם הפלסטינים על בסיס זכותו של העם היהודי לארץ ישראל, ועל בסיס שאיפתנו להיות מדינה יהודית ודמוקרטית, בהמשך לתהליך המדיני הקיים. אנו נחתור לפשרה היסטורית עם העם הפלסטיני, תוך הבטחת האינטרסים הביטחוניים והלאומיים של ישראל.
בהסדר הקבע, בו יקבעו גם גבולות המדינה, תבטיח הממשלה את האינטרסים החיוניים של ישראל, ותעמוד על כך שימוגר הטרור ויופסקו כל ביטויי האלימות, על מנת לפתח יחסי שיתוף פעולה וכבוד הדדי בין הצדדים.
המשא ומתן על הסדר הקבע יחל מיד עם כינונה של הממשלה החדשה. במקביל, יישמו שני הצדדים באופן מלא והדדי את הסכמי וואיי, כולל מאבק חסר פשרות בטרור.
המשא ומתן להסדר הקבע יתנהל כמשא ומתן דו צדדי, בכל ערוצי ההידברות הרצויים, במטרה לאפשר את קידומו היעיל.

במטרה להגיע להסכם שלום מלא אשר ישנה מהיסוד את יחסי ישראל והפלסטינים, תוך הפרדה מדינית מחד ושיתוף פעולה בתחומי הביטחון והכלכלה מאידך, תציג ממשלת המרכז את עמדות היסוד הבאות:

גבולות
ממשלת המרכז תבטיח את צרכיה המהותיים, הלאומיים, הטריטוריאלים והביטחוניים של ישראל. בין שני הצדדים קיים עימות חריף של תביעות טריטוריאליות והיסטוריות מנוגדות, אותו יש לפתור בדרך של פשרה טריטוריאלית.
לא תהיה חזרה לקווי 1967. ישראל תבחן את האינטרסים הפלסטינים, כולל שאיפתם למדינה, במסגרת משא ומתן בלבד, ומתוך עמידה על האינטרסים החיוניים שלה. בתוך כך תעמוד ישראל על הגבלת האחריות הפלסטינית בתחומים הנוגעים לאינטרסים הביטחוניים והלאומיים שלה.

סידורי ביטחון
בהסדר הקבע תמנע הקמת צבא פלשתיני, תשמר שליטתנו במרחב האווירי והימי וכן ימנעו הסכמים ובריתות צבאיות של הפלסטינים. הירדן יהווה את גבולה הביטחוני המזרחי של ישראל, אף צבא ערבי לא יחצה אותו.
הצד הפלסטיני יתחייב למגר לחלוטין את גורמי הטרור בשטחו. עמדה זו תהווה תנאי ליישום הסכם הקבע. ישראל לא תשלים עם קיומם של גורמי אופוזיציה מזוינים בשטח הפלסטיני. לשם מניעת טרור כלשהו בעקבות הסדר הקבע יתקיים שיתוף פעולה רחב היקף בין שני הצדדים במסגרת הסכם ביטחוני מיוחד אשר יהווה חלק חשוב בהסכמי הקבע.
כמו כן יגובשו הסדרי מעבר לצה"ל בתוך השטחים פלסטיניים לשם סיכול איומים ביטחוניים בשעת חירום.

התיישבות
במסגרת הסדר הקבע תדאג ממשלת ישראל לביטחון כל המתיישבים. ישראל תחתור לגושי התיישבות בריבונות ישראל ולקיום רצף טריטוריאלי בינם לבין ישראל.

ירושלים
ירושלים השלמה תישאר בריבונות ישראל ובירתה לעד.
ישמר חופש הדת והפולחן ומעמדם המיוחד של המקומות הקדושים לאיסלאם ולנצרות.

פליטים
ישראל לא תכיר בהחלטת עצרת האו"ם 194 בדבר זכות השיבה של הפלשתינים ולא תסכים לישוב פליטים בתחומה. ישראל תקיים משא ומתן עם הפלסטינים בסוגיית הפליטים והעקורים על מנת לאפשר פתרון סוגיה רגישה זו בתנאי יציבות וביטחון.
תגויס תמיכה בינלאומית מסיבית לפרוייקטים של שיקום פליטים.
ישראל תציג תביעה כלכלית הקשורה לסוגיית קליטת 600,000 היהודים שגורשו ממדינות ערב מאז 1948.

מים
ההסדרים שנחתמו בדבר השימוש במים ימשיכו לעמוד בתוקפם כל עוד לא יושג הסדר חדש.

בסוגיית המים טמון פוטנציאל לשיתוף פעולה, לפריחה כלכלית ולביצור השלום, והצדדים יעשו מאמץ משותף למיצוי פוטנציאל זה.

לישראל אינטרס חיוני בשימור ובשימוש מי אקוויפר ההר ובהבטחת מקורות המים וזמינותם.

ישראל תחתור לשיתוף פעולה בניצול משאבי המים, שיבטיח את מילוי צרכי האוכלוסייה, בטחון מקורות המים ואיכותם.

יתקיים שיתוף פעולה בינלאומי אזורי להרחבת מצאי מקורות המים (מפעלי התפלה)

יקודמו פרוייקטים עם הישות הפלסטינית להשבת מי ביוב, טיהור מי שופכין, מודרניזציה של מערכות השקיה, הקטנת אובדנים ופחת.

יחסים דו צדדיים
ישראל תשאף לשיפור איכות היחסים עם הפלסטינים, באמצעות טיפוח שיתוף פעולה בתחומי אינטרסים משותפים, כגון כלכלה, אנרגיה, תיירות, תרבות, טכנולוגית מידע, וכן בטיפוח הבנה הדדית בין שתי החברות.
יוקם מנגנון פיקוח ישראלי- פלסטיני בכיר אשר יתכנס מדי יום למען הקפדה על יישום ההסכמים הקיימים והחדשים.

יחסים עם צדדים נוספים
ממשלת ישראל תבוא בהדברות ישירה עם ממלכת ירדן על האינטרסים שלה בהסדר הקבע.
ישראל תציע גם דיון משולש (ירדני- פלסטיני- ישראלי) בנושאים בעלי עניין משותף.

גם עם מצרים, המדינה הערבית החשובה באזור, תקיים ממשלת ישראל דו שיח מדיני מתמשך בסוגיה הפלסטינית.

ממשלת ישראל תקיים דו שיח עם ארצות הברית באשר לעמדותיה ומעמדה של זו בהסדרי הקבע, כולל בכל הנוגע לסיוע כלכלי ובטחוני אמריקאי לחיזוק הסדרי הקבע.

מהלך תנופה - הסכם עקרונות עם הפלסטינים (DOP) (ב)
כדי לאפשר תנופה מחודשת לתהליך השלום עם הפלסטינים, לאחר הקיפאון בו הוא שרוי עתה, תציע ממשלת המרכז ניהול משא ומתן על מסמך עקרונות הסדר הקבע (DOP) אשר יאפשר את יישומו ההדרגתי, כמו גם משא ומתן פרטני ממושך יותר. עמדה זו תאפשר התקדמות מעשית במשא ומתן, תמנע צעדים חד צדדיים, ותאפשר לבחון סוגיות מורכבות בלוח זמנים מציאותי.

המשא ומתן לשלום עם סוריה ולבנון
ממשלת המרכז תשאף להגיע להסכם שלום מלא עם סוריה ולבנון, ולסיום הסכסוך באזור.
הממשלה תתאם עמדות עם ארצות הברית באשר לחידוש המשא ומתן עם סוריה ולבנון, על בסיס תהליך ועידת מדריד.
במשא ומתן תעמוד ישראל על עמדותיה באשר למהות השלום ועל האינטרסים הביטחוניים האסטרטגיים והלאומיים שלה. להסדרים אשר יגובשו בנושאים אלה בין שני הצדדים חשיבות רבה בכל הקשור לעמדת ישראל בנושא הטריטוריאלי. בהסכם השלום ייקבע, בין היתר, הגבול בין שתי המדינות. הסכם השלום והסדרי הביטחון, אשר יחתמו עם סוריה יחזקו את הביטחון ואת האינטרסים של מדינת ישראל ויובילו ליציבות באזור.
במשא ומתן תעמוד ישראל על יישום שלום בר קיימא עם סוריה, אשר יעגן בחובו שיתוף פעולה המשרת את האינטרסים של שני הצדדים, כגון בתחומי האנרגיה, התיירות, החקלאות וכו'. אופי השלום והסדרי הביטחון עם סוריה מיועדים למנוע אפשרות של הידרדרות למלחמה בעתיד.
ישראל תדרוש כל סיוע, לרבות מידע מלא מצד סוריה ולבנון, לבירור גורל השבויים והנעדרים ולהעלאת עצמותיו של אלי כהן ז"ל.
הסכם השלום עם סוריה ילווה בנורמליזציה בין ישראל לבין מדינות ערב וישים קץ לסכסוך הישראלי ערבי. ישראל תקיים יחסים דיפלומטיים וכלכליים עם סעודיה ושאר מדינות המפרץ הפרסי והמגרב. הסכם השלום עם סוריה יובא למשא עם ולאישור בכנסת בהחלטת רוב מוחלט.

במקביל למשא ומתן לשלום עם סוריה יתקיים משא ומתן לשלום מלא עם לבנון. לישראל אין תביעות טריטוריאליות מלבנון. בשלבי במו"מ הראשונים יגובש הסכם להוצאת צה"ל מידית מלבנון.
ישראל תשאף ליחסי שלום מלאים, לסידורי ביטחון וליחסי כלכלה ענפים בין הצדדים.

בהסכמי השלום עם סוריה ולבנון תבטיח ישראל את סיפוק צרכי המים שלה, בכמות ובאיכות, על ידי הסדרי פיקוח ויישום יעילים.

במקביל להסכמי שלום אלה תשאף ישראל להגיע להסכם הבנות אסטרטגי עם ארצות הברית, אשר יבטיח את האינטרסים הביטחוניים והכלכליים ארוכי הטווח שלה בעקבות ההסכמים החדשים.

מהלך תנופה - הוצאת צה"ל מלבנון (ג)
המשא ומתן עם סוריה ולבנון יפתח קרוב למועד כינונה של הממשלה החדשה. ישראל תדרוש הפסקת אש מלאה מצד החיזבאללה וגורמים עוינים אחרים בעת ניהול המשא ומתן. המשא ומתן עם סוריה, לפחות בחלקים העיקריים שלו, רצוי כי יתקיים באופן דו צדדי, כאשר לארצות הברית תפקיד מלווה חשוב, ורצוי כי בתחילת דרכו יתקיימו גם שיחות רמות דרג בין הצדדים. במקביל יקבעו התנאים ליציאה מזורזת של צה"ל מלבנון עם תנאי בטחון.

מערכת היחסים עם ארצות הברית
ארצות הברית היא בת בריתה וידידתה המסורתית והמובהקת של ישראל. בין שתי המדינות מתקיימת שותפות אסטרטגית המתבססת על ערכים ואינטרסים משותפים.

אופרטיבית, תחתור ישראל:
א. לבניית היחסים בין שתי המדינות על בסיס אמון ואמינות.
ב. לשמירת ייחודיות היחסים בהיבט האסטרטגי - בטחוני.
ג. להמשך מעורבותה ותרומתה של ארצות הברית למשא ומתן בין ישראל למדינות ערב ולפלסטינים.
ד. לדיאלוג עם ארצות הברית באשר לחיזוק שיתוף הפעולה המדיני - אסטרטגי בנסיבות של הסדרים אזוריים.
ה. לתיאום הדוק עם ארצות הברית בסוגיות מדיניות ובטחוניות על בסיס האינטרסים המשותפים של שתי המדינות בשימור היציבות האזורית, בקידום התהליך המדיני, ובבלימת איומים משותפים (הפצת נשק לא קונבנציונלי באזור, טרור, רדיקליזם איסלאמי).

היחסים עם מצרים, ירדן, מרוקו, טוניסיה, מאוריטניה, עומאן וקטאר
לצד התיאום המדיני עם המדינות הערביות עמן מקיימת ישראל יחסים דיפלומטיים, יקודמו בעיקר יחסי הכלכלה עם מדינות אלה. דגש מיוחד יושם על פרוייקטים משותפים עם ממלכת ירדן ועל סיוע לצמיחה הכלכלית והחברתית בה.
השלום עם מצרים מחייב שיפור באיכות הקשר, בכל הדרגים והמישורים. הממשלה תבוא בדברים עם נשיא מצרים וממשלתו כדי לאפשר את הידוק הקשר הכלכלי, המסחרי והתיירותי, מתוך התחשבות באינטרסים של שני הצדדים.

יחסיה הבינלאומיים של ישראל
בעקבות התנופה המחודשת של תהליך השלום, תהדק ישראל בראשות מפלגת המרכז את יחסי ישראל עם מדינות העולם, כולל מדינות דרום מזרח אסיה, מדינות איסלאמיות, האיחוד האירופי ויתר מדינות העולם. במסגרת שיפור היחסים תקדם הממשלה בעיקר את האינטרסים הכלכליים של ישראל בתחומי הסחר, ההשקעות וחילופי המדע, במגמה לתרום לתהליכי הצמיחה של הכלכלה הישראלית.

יישום מדיניות החוץ והביטחון
למען יישום יעיל של מדיניות השלום והביטחון יוקם קבינט מדיני בטחוני מצומצם, לגיבוש מדיניות הממשלה. ראש הממשלה ישמש כיו"ר ישיבות הקבינט. במסגרת הקבינט יוקם צוות שרים מצומצם לתיאום המשא ומתן המדיני.
תוקם מועצה לתכנון וייעוץ לאומי. יו"ר המועצה ימונה על ידי ראש הממשלה, ולצידו יפעלו צוותים מקצועיים מצומצמים בתחומי התמחות רלוונטיים. בישיבות ישתתפו גם באופן קבוע מנכ"לי משרד הביטחון, החוץ והאוצר, הרמטכ"ל, ראש השב"כ, המזכיר הצבאי לראש הממשלה, מנהלי המשא ומתן המדיני, וגורמים ממלכתיים בהתאם לצורך.

חזרה לדף הרשימה

© כל הזכויות שמורות, 1999, מדינת ישראל.

נשמח לקבל את הערותיכם והצעותיכם לכתובת: feedback@www.knesset.gov.il